

CİDDİ ŞEYLER – SELAMİ ÖKTEM’İN KÖŞE YAZISI

Ünlü filozof Diyojen halk arasında ciddi şeylerden bahsetmek istemiş. Ancak ne yaptıysa dikkatleri üzerine çekememiş. Bunun üzerine birden garip sesler çıkararak kuş gibi ötmeye başlamış. Tüm ahali birden sessizliğe bürünüp, Diyojen’in ne yaptığını anlamaya çalışmış. Sonunda dikkatleri üzerine çekmeyi başaran Diyojen: " Demek siz ciddi şeylerden değil de böyle gayri ciddi şeylerden hoşlanıyorsunuz." demiş. Diyojen yaşadığı iletişim sorununa farklı bir yoldan çözüm aramış ancak günümüzde bizler halen daha iletişim kurmakta ve bu soruna bir çözüm üretmekte zorlanabiliyoruz.

İletişim belki de Dünya’nın meydana geldiği günden beri var olan bir kavram. Ancak şaşırtıcı bir şekilde iletişim konusunda günümüzde bile çok becerikli olduğumuz söylenemez. Çünkü bazen karşımızdakine kendimizi ifade etmekte zorlanabiliyor bazen de karşımızdakini yanlış anlayabiliyoruz. Bana kalırsa bu yanlış anlamaların en büyük sebebi, iletişimin öğelerinden "ileti" nin yeterince zengin olmayışıdır. Belki de kullandığımız dile yabancılaşmamızdır.

Daha çok okuyarak ve kelimelere, kitaplara daha çok kıymet vererek bu sorunu zamanla aşabilmemiz mümkün olabilir. Bunu başaramazsak başka dillerden devşirdiğimiz ve günlük hayatta sıkça kullanmaya başladığımız bir çok kelime ile dilimize de zarar vermiş olacağız. Özellikle çocuklarımız yaşam savaşlarında bir de iletişim sınavları verecek ve belki de çok zorlanacaklar.

Merkezi olarak yapılan sınavlarda öğrencilerin en büyük şikayetini oluşturan dikkatsizlik veya okuduğunu anlayamama sorunu da eninde sonunda iletişim kaynaklı bir probleme dayanmaktadır. Çünkü öğrenci çoğu zaman sınavdan sonra problem kendisine anlatıldığında soruyu kolaylıkla çözebilmektedir. Yani aslında sorunun istediği akademik bilgiye sahip olmasına karşın çok fazla kitap okumamış ve kelime hazinesini genişletmemiş olduğu için çözümü bulmak konusunda beceriksizdir. Bu yüzden çok fazla ders çalıştığı halde sınavlarda başarısız olan çocuklar için önerilecek en iyi çözüm daha fazla kitap okumalarını sağlamaktır. Yıllardır yapılan PISA(Uluslar arası Öğrenci Değerlendirme Platformu) sınav sonuçlarına göre de fen ve matematik alanlarındaki başarımız okuma alanındaki başarı ile doğru orantılı olmuştur. Fakat kitap okumak bir alışkanlıktır ve bu çoğu zaman anneden, babadan ya da yakın çevredeki bir kişiden çocuğa geçer.



Zaman zaman iş yoğunluğu ve vakitsizlikten şikayet edip bizler de kitap okumayarak çocuklara kötü örnek oluyoruz. Hem iletişim becerilerimizi geliştirmek hem de dilimize zarar vermemek için herkesi daha çok kitap okumaya ve çocuklarımıza iyi bir örnek olmaya davet ediyorum.